

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudců Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Martina Řezníčka v exekuční věci

oprávněné: **Městská část Praha 7**, IČO: 00063754
sídlem nábrž. Kpt. Jaroše 1000/7

proti
povinné: **Mgr. Daniela V.**, narozená dne xxx
bytem xx, xxx

za účasti
manžela povinné: **JUDr. Bohumil V.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupen advokátem JUDr. Tomášem Kaiserem
sídlem Havlíčkova 1682/15, Praha 1

pro 2.490.924 Kč, k návrhu manžela povinné JUDr. Bohumila V. na částečné zastavení, o odvolání oprávněné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. září 2017, č. j. 64 EXE 3286/2013 - 342

takto:

Usnesení soudu I. stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 6. 9. 2017 soud I. stupně vyhověl návrhu manžela povinné a částečně zastavil exekuci, jejímž provedením soud dne 18. 4. 2014 pod č. j. 64 EXE 3286/2013 - 15 pověřil soudního exekutora Mgr. Daniela Vlčka, Exekutorský úřad Praha 7, pokud se týká způsobu jejího provedení příkázáním pohledávky z účtu manžela povinné číslo xxx a účtu číslo xxx u peněžního ústavu Komerční banka a.s., podle exekučního příkazu vydaného pověřeným soudním exekutorem dne 9. 7. 2014, č. j. 101 EX 07909/13-089.
2. Soud I. stupně tak rozhodl v pořadí třetím rozhodnutím o návrzích manžela povinné ze dne 31. 7. 2014, a ze dne 8. 10. 2015 doplněného podáním ze dne 27. 10. 2015. Manžel povinné odůvodnil návrh na částečné zastavení exekuce rozporem s dobrými mravy, zákazem těžít z vlastní nepoctivého nebo protiprávního činu a rovněž tím, že se jedná o výhradní závazek povinné. Od roku 2004 s manželkou nevedou společnou domácnost, na účtech jsou uloženy prostředky z vlastní podnikatelské činnosti manžela povinné z let 2006 až 2014. Závazek, který je předmětem exekučního titulu, přesahoval míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů a manžel k převzetí takového závazku nedal souhlas. Manžel povinné uvedl, že to byl výhradně on,

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Hanáková.

kdo se na vytvoření převážné většiny výše uvedeného majetku podílel a považoval za odpovídající, aby podíl povinné na společném jmění manželů byl vymezen 25 % z celkové hodnoty společného jmění, tedy částkou 818.324,22 Kč.

3. Soud I. stupně vyšel ze skutečnosti, že vymáhaná pohledávka vznikla protiprávním jednáním povinné mezi lety 2001 až 2005, dále z tvrzení povinné a jejího manžela, že od roku 2004 spolu nežijí, mezi manželi nastala v roce 2002 krize, povinná neinformovala manžela o probíhajícím trestním řízení, manžel povinné působil jako advokát od roku 1991 a prostředky na účtech získal z podnikatelské činnosti, přičemž 90 % z nich až po roce 2009.
4. Soud I. stupně poté shledal, že prostředky na účtech, jejichž majitelem je manžel povinné, a které vznikly za trvání manželství, náleží do společného jmění manželů. Uvedl, že vzhledem k majetkovým poměrům manželů i ke způsobu jakým hospodařili, a vzhledem k manželské krizi, lze mít za to, že manželé nepoživovali společně hodnotnější věci s úmyslem užívat je společně. Podle soudu výdaj ve výši přesahující výrazně dva miliony korun nelze chápat jako běžný. I s ohledem na skutečnost, že manžel povinné nevěděl o trestné činnosti povinné, dospěl soud k závěru, že souhlas manžela povinné k převzetí závazku nebyl dán a závazek povinné není součástí společného jmění manželů. Vzhledem k tomu, že exekuce je vedena pro vydobytí závazku, který je výlučným závazkem povinné, dospěl soud k závěru, že podle § 262a o. s. ř. ve znění účinném ke dni zahájení exekučního řízení je exekuce příkázáním pohledávky z účtu manžela povinné nepřipustná, bez ohledu na to, jaké prostředky jsou na účtu uloženy.
5. O nákladech řízení o částečném zastavení nerozhodoval, neboť o nich rozhodne pověřený exekutor příkazem k úhradě nákladů exekuce.
6. Proti usnesení se odvolala oprávněná. Vytýkala soudu I. stupně, že neúplně zjistil skutkový stav věci, dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Soud I. stupně opírá své závěry o majetkových poměrech manželů jen o nedostatečně konkrétní tvrzení povinné a jejího manžela, kteří ke svým tvrzením nepředložili důkazy. Poukázala na protokoly Obvodního soudu pro Prahu 4 o prohlášení o majetku povinné ze dne 15. 3. 2017 a 22. 3. 2017, z nichž vyplývá, že exekučně vymáhané dluhy byly v době jejich vzniku přiměřené majetkovým poměrům povinné a jejího manžela. Dluhy odpovídaly jejich obvyklým rodinným poměrům v rozhodném období, když manželé disponovali majetkem, běžně s ním nakládali a následně se ho společně částečně zbavovali. Povinná s manželem se navíc rozchází ve vzájemných tvrzeních i se skutečností v tom, jak často se manželé vídali. Není tak najisto postaveno, zda skutečně došlo k tvrzené manželské krizi. Navíc je důvodné se domnívat, že manžel povinné jako osoba blízká podle trestního řádu věděl minimálně o tehdy probíhajícím trestním řízení. Navrhla, aby odvolací soud zrušil napadené usnesení soudu I. stupně a vrátil věc soudu I. stupně k dalšímu řízení.
7. Manžel povinné nesouhlasil s odvolací argumentací oprávněné, když oprávněná se snaží porovnávat hodnotu celkového majetku manželů s výší vzniklého závazku povinné. Není pochyb o tom, že závazek přijatý povinnou ve výši téměř 2,5 mil. Kč byl ve vztahu k majetkovým poměrům manželů v rozhodné době naprostým a zcela ojedinělým excesem, přesahujícím možnosti manželů takový závazek uhradit, aniž by byli nuceni zpeněžit svůj veškerý majetek. Popřel, že by měl vůbec tušení o trestné činnosti povinné, v rozhodné době se s ní nestýkal, ani spolu nežili. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně potvrdil.
8. Povinná se k odvolání nevyjádřila.
9. Po zjištění, že odvolání je přípustné bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 201, § 204 o. s. ř.

ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu), odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadeného usnesení i řízení, kterého jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu, bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o. s. ř.), a shledal, že dosud nejsou splněny podmínky ani pro potvrzení, ani pro změnu napadeného rozhodnutí.

10. Po zrušení části rozhodnutí soudu I. stupně ze dne 26. 2. 2015, č. j. 64 EXE 3286/2013-89 a části rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2015, č. j. 23 Co 212/2015 - 147, kterým bylo rozhodnuto o odvolání povinné a manžela povinné proti uvedenému rozhodnutí soudu I. stupně usnesením Nejvyššího soudu České republiky ze dne 3. 10. 2016, č. j. 20 Cdo 872/2016 -255 a vrácení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 4 k dalšímu řízení, se měl soud I. stupně zabývat tím, zda rozsah deliktního závazku nepřesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům povinné a jejího manžela podle ust. § 143 odst. 1 písm. b) občanského zákoníku platného do 31. 12. 2013, a zda v této exekuci vymáhaný závazek náleží do společného jmění manželů či se jedná o výlučný závazek povinné. Co je míra, která již přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům povinné a jejího manžela, je třeba hodnotit vzhledem ke konkrétní majetkové situaci povinné a jejího manžela v rozhodném období, tj. k rozsahu jejich majetku ve společném jmění manželů v celém rozsahu. Z uvedeného vyplývá, že vyřešení výše předestřené otázky, od něhož se bude odvíjet následné rozhodnutí o důvodnosti či nedůvodnosti návrhu manžela povinné na zastavení exekuce, vyžaduje provedení dokazování. Soud I. stupně však ve věci nenařídil jednání, žádné dokazování neprovedl a své rozhodnutí v podstatě založil na kusých tvrzeních povinné a jejího manžela. Z tohoto důvodu nemůže jeho rozhodnutí prozatím obstát, neboť vychází z neúplně zjištěného skutkového stavu, přičemž tato skutečnost mohla mít za následek nesprávné právní posouzení věci.
11. Z výše uvedených důvodů odvolací soud postupoval podle § 219 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu a zrušil napadené usnesení soudu I. stupně a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu vrátil věc soudu I. stupně k dalšímu řízení.
12. Na soudu I. stupně nyní bude, aby vyzval manžela povinné k doplnění tvrzení a označení důkazů k prokázání tvrzení, že deliktní závazek povinné přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům povinné a manžela povinné, a proto není součástí společného jmění manželů. Označené pro věc relevantní důkazy pak provede při jednání. Bude-li mít soud I. stupně za to, že doplnění tvrzení a označení důkazů není dostatečné, poskytne manželů povinné při jednání poučení podle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. Při zjišťování rozsahu majetku povinného a jejího manžela nepřehlédne sdělení oprávněné o existenci protokolů o prohlášení o majetku povinné u Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 15. 3. 2017, sp. zn. 68 EXE 4168/2014 a ze dne 22. 3. 2017, sp. zn. 13 EXE 1/2017.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 21. února 2018

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu